

# Informasjonsbrev til de ansatte

## Status for HiST etter NTNUs tocampusvedtak

Høgskolestyret fattet i sitt møte 3. mai følgende vedtak:

- 1) *HiST viderefører samarbeidet med NTNU i NTNU 2020/HiST 2020 med sikte på å få realisert encampusalternativet. Styret vil ta endelig stilling til eventuell igangsetting av prosjektet og valg av utbyggingsalternativ når industriell samarbeidspart, lokaliseringsalternativ og økonomi er bedre avklart.*
- 2) *Dersom NTNU velger tocampusløsningen, bes høgskoleledelsen arbeide videre med å få klarlagt om en samlet utbygging for HiST med utgangspunkt i de lokaliseringsalternativ som er beskrevet i 2020-rapporten, er realiserbar. Som del av dette arbeidet må det foretas en vurdering av om det er hensiktsmessig å videreføre prosjektet i partnerskap med NTNU, eller om det skal videreføres som et rent HiST-prosjekt.*

10. mai fattet så NTNU-styret sitt vedtak i samme sak. Vedtaket inneholder mange elementer og er vanskelig å tolke og vurdere konsekvensen av på lengre sikt, men nå betyr det at NTNU-ledelsen skal arbeide videre ut fra at Dragvoll-campusen skal videreutvikles, og at det altså ikke blir noen samlokalisering av hele NTNU og HiST.

Vi antar at mange av de tilsatte i HiST sitter med en rekke spørsmål om hva NTNUs vedtak betyr for HiST. Hensikten med dette skrivet er å informere om hva som ligger i høgskolestyrets vedtak 3.mai og belyse hvordan HiST-ledelsen arbeider videre med HiSTs lokaliseringsprosjekt ut fra de rammene som ble gitt gjennom dette vedtaket.

### Historien fram til vedtaket 3. juni

HiST-styret fastla sin nåværende lokaliseringsstrategi i1997. Seinere er lokaliseringsstrategien bekrefta gjennom strategiplanene i 2000 og 2005. Den grundigste utredningsprosessen foregikk studieåret 2003/2004 (den såkalte PTL-rapporten). Den endte opp i eget styrevedtak i juni 2004 der nåværende lokalisering og andre forslag til deling på flere campuser ble forkastet til fordel for:

- Størst mulig grad av samlokalisering
- Sentrumsnær beliggenhet
- Nærhet til viktige samarbeidsparter som St. Olavs hospital og NTNU

Strategien er fulgt opp ved at radiografutdanninga er lagt til Øya og at Avdeling for sykepleie vil flytte dit i 2008. Bioingeniørutdanninga er allerede samlokalisert med St. Olavs hospital og Det medisinske fakultet.

Fortsatt er det vedtatt strategi fra juni 2004 som gjelder for HiST. Utredninga NTNU 2020 – HiST 2020 om mulig samlokalisering også med NTNU, og som altså førte fram til ulike vedtak i de to institusjonene i mai 2006, har ikke ført til at høgskolestyret ønsker å endre sin egen samlokaliseringsstrategi.

### Faglig mål eller økonomi, hva styrer i samlokaliseringsprosjektet?

Det stilles iblant spørsmål om det bare er økonomien som gjelder i samlokaliseringsprosjektet. Spørsmålet om lokalisering av HiST har selvfølgelig både faglige og økonomiske aspekter, og disse henger sammen. La det likevel ikke være noen tvil om at det er de faglige målene som skal styre valgene som må gjøres. Høringsuttalelsene fra avdelingene viser at mange av fagmiljøene våre er

opptatt av hvordan lokalisering kan bidra til å legge til rette for at deres fagmiljø når sine faglig-strategiske mål. Høgskolestyret er opptatt av å legge til rette for at også en samlet høgskole når sine faglige mål.

Ei hovedmålsetting er å skaffe alle fagmiljø oppdaterte lokaler. HiST har i dag svært få hus som er bygd for undervisningsformål, til dels er de også gamle og lite egnede. Helse- og sosialfagenes behov for nye lokaler er anerkjent av departementet ved at det er satt inn et byggeprosjekt på dette området for HiST på ventelista for bevilgninger fra Stortinget. Dessverre står prosjektet langt nede på departementets liste.

Det finnes ikke tilsvarende prosjekter på departementets liste for andre fagmiljø i HiST, men Statsbygg har arbeida fram et såkalt kurantprosjekt for deler av høgskolen lokalisert til Kalvskinnet (med "kurantprosjekt" menes at prosjektet skal holde seg innenfor nåværende husleieramme). Målet for dette prosjektet er å flytte det matteknologiske miljøet til byen, samt å skaffe oppgraderte Statsbygg-lokaler til høgskoleadministrasjonen, AITeL og kjemi. Når høgskolestyret har lagt prosjektet på vent, skyldes det at prosjektet, på samme måte som helse- og sosialfagprosjektet, kun gir en delløsning i forhold til HiSTs totale behov.

Alle de fire høgskolestyrene HiST har hatt etter 1994, har gjort sine vedtak om at tettest mulig samlokalisering er ønskelig for HiST. Alle styrene har også sett det som helt sentralt å finne fram til en husløsning som gir en kostnadseffektiv infrastruktur og som sikrer at mest mulig av det framtidige budsjettet kan brukes til fag. Gjennom en samlokaliseringsløsning ser en for seg å kunne gi tilstrekkelig gode administrative tjenester til en lavere pris enn i en mer spredt lokalisering. Driften av byggene blir også enklere å effektivisere, og SiT vil også kunne ha et høyere tjenestenivå enn de ellers vil kunne ha. Billigere infrastrukturelle og administrative løsninger betyr at mer av det relativt svake HiST-budsjettet kan brukes til undervisning og FoU.

### **Hvilken faglig merverdi kan vi oppnå gjennom ny lokalisering?**

Høringsuttalelsene fra avdelingene viser at muligheten for faglig gevinst har vært en viktig begrunnelse for alle som har gått inn for éncampus-løsningen. Men det var også sentralt i noen av høringsuttalelsene at man ikke kunne se noen særlig faglig merverdi i en samlokalisering av HiST i Øya-området dersom NTNU valgte å bli på Dragvoll. NTNUs valg av tocampusløsning fører naturlig nok til ulike konklusjoner i ulike fagmiljø – noen vil da samles tettere internt i HiST og stå friere mht. lokalisering - mens andre vil bli der de er eller lokaliseres opp mot sitt parallelle miljø i NTNU, evt. på Dragvoll.

Det er klart at det er mange fagmiljø i HiST som ser noen tapte muligheter etter at NTNU valgte som de gjorde. Størst konsekvenser får vedtaket for ALT og TØH som i et samlokalisert, sentrumsnært HiST ikke vil komme nær sine viktigste samarbeidspartnere i NTNU. Disse avdelingene har etter hvert mange felles studieprogram med fagmiljø på Dragvoll, og det ville kunne gitt et spennende faglig driv å være tettere på hverandre. Helse- og sosialfagene taper også noe. Det er imidlertid viktig å minne oss selv om at det var NTNUserne som valgte bort disse nye faglige mulighetene - HiSTs behov for å samlokaliseres var godt kjent på forhånd. Den faglige merverdien vi kunne få ved en samlokalisering med hele NTNU var en viktig begrunnelse for høgskolestyret da man valgte å gå inn i 2020-prosjektet – tross tidstapet vi så det påførte oss i forhold til eget samlokaliseringsprosjekt.

Når dette er sagt, skal heller ikke de faglige gevinstene av å samlokalisere HiST underkommuniseres. Flere fagmiljø i HiST er tjent med å komme nærmere hverandre for å legge et grunnlag for faglig samarbeid. Matteknologi opp mot de andre teknologimiljøene er nevnt. Mulig gevinst av samlokalisering av spredte helse- og sosialfag skulle være åpenbar. Alle fagmiljø i HiST

vil kunne oppnå en samarbeidsgevinst for eksempel innenfor realfagsområdet, høyskolepedagogikk, e-læring og når det gjelder internasjonalisering. Mange av HiSTs fagmiljø vil dessuten komme nær sine viktige samarbeidspartnere innenfor NTNU Gløshaugen/Det medisinske fakultet og St. Olavs hospital. TØH har den andre samarbeidspartneren sin i NTNU på Gløshaugen.

### **Hva med Kalvskinnet? Eller Marienborg?**

Lokalisering på Kalvskinnet betyr å ligge midt i byen og likevel i et rolig strøk. Miljøet oppleves som positivt av de fleste, og i utredningsfasen og etter Reitans hjerteby-utspill har flere fått sansen for å komme hit. Huseiere i området har i flere runder spilt ut muligheter, men det finnes ikke i dag noen ferdig prosjektplan eller reguleringsplan for området. De viktigste argumentene for høyskolestyret mot å åpne Kalvskinnet-alternativet igjen på det nåværende tidspunktet, er ny tidsforsinkelse pga store utredningsbehov og at avstanden til HiST-miljøene på Øya blir vel stor. Høyskolestyret er generelt skeptisk til enhver lokalisering som kan føre til krav om dublering av tjenester som vi vil unngå i en tettere éncampus-løsning. Det ønsker ikke at vi skal bygge oss til en permanent tocampus-løsning. Høyskolestyret sa 3. mai at det først ville prøve å realisere et samlet HiST innenfor Øya-området.

Også Marienborg-alternativet kan komme opp igjen dersom Øya-alternativene viser seg umulig. Beliggenheten på den andre sida av elva er det imidlertid delte meninger om – blant annet fordi at avstanden til Gløshaugen øker og fordi plasseringa blir mindre sentral og synlig i bybildet.

### **Det handler også om å bygge HiST som institusjon**

Høyskolestyret er også opptatt av å bygge og synliggjøre HiST som institusjon. HiST-identitet er et argument for tettest mulig samlokalisering. Det er mulig at universiteter og høyskoler vil smelte sammen i framtida. Det er også mulig at de ikke gjør det. Og det er også ulike meninger om dette er heldig eller ikke. NTNUs samlokaliseringsdebatt har vist at dette uansett vil ta litt tid i Trondheim. Om man hører til dem som vil eller ikke vil en slik utvikling, er det uansett en god strategi å bygge et sterkest mulig og mest mulig kompetent og attraktivt HiST. Og det gjelder for *hele* HiST. I dette bildet har høyskolestyret sagt at samlokalisering av HiST er viktig.

### **Hvorfor haster det å komme videre med HiSTs samlokalisering?**

Svaret på dette spørsmålet ligger dels i HiST selv og dels utenfor HiST. Fagmiljø i HiST har ventet lenge på bedre og mer hensiktsmessige lokaler, - helse- og sosialfagmiljøene og AMMT ikke minst. Når ASP nå skal inn i Øya sykehjem, kan vi dessuten få en del midlertidige flytteløsninger for andre fagmiljø som det ikke er ønskelig å leve med over lengre tid. Dessuten går mange av de nåværende husleieavtalene i HiST ut i 2009-11, og samlokaliseringsprosjektet bør innpasses i forhold til dette. Hvordan eventuelle reforhandlinger vil påvirke husleienivået er uvisst. Det mest avgjørende hasteargumentet er likevel at det foreligger planer for alternativ bruk av alle de aktuelle tomtene for HiST i det foretrukne området. Dersom HiST-beslutningen trekker ut i tid, vil kommunen som reguleringsmyndighet og eier til en av de alternative tomtene, ikke kunne hindre at tomtene forsvinner.

### **Hva betyr det at et alternativ er ”realisertbart”?**

Høyskolestyret sa 3. mai at en skal klarlegge om samlokalisering i Øya-området innenfor tocampus-løsningen er realiserbar. Når en skal vurdere realiserbarheten, må en vurdere en rekke forhold: Er de prekvalifiserte private partnerne fortsatt interessert når det blir tocampus-løsning eller eventuelt bare HiST alene? Kan vi gå direkte videre med prosjektet på grunnlag av det arbeidet som er gjort til nå, eller må en for eksempel gjennomføre en ny prekvalifisering av mulige private partnere? Vil kommunen og SiT være med i videre partnerskap? Ønsker NTNU fremdeles å bli med oss i et partnerskap dersom dette viser seg best for tempoet i HiST-prosjektet (NTNU tar trolig stilling til

dette 13. juni)? Endrer NTNU-beslutningen 10. mai noe mht. de økonomiske vurderingene av tocampus-løsningen? Hvordan ser departementet, eieren vår, på å gå videre med tocampusløsningen sett ut fra de økonomiske beregningene som ligger i 2020-utredningen? Kan HiST klare en økt husleieramme på ca. 10 millioner kroner slik 2020-utredninga antyder kan bli resultatet i et tocampus-prosjekt (husleie og drift utgjør i dag ca 125 millioner i et budsjett på ca. 550 millioner)? Det finnes en serie av slike spørsmål og vurderinger som må belyses overfor styret, før det kan ta sin beslutning. Realiserbarhet handler altså ikke bare om økonomi, men om konkurranseregler, partnerskap og gjennomføringsmodell. I tillegg arbeides det med å kartlegge forhold rundt aktuelle tomter for om mulig å bygge et enda tettere samlokalisert HiST enn scenariene viste (men altså fremdeles i det samme området).

### **Hva har vi tjent og hva har vi tapt gjennom 2020-prosjektet?**

Etter vår mening har HiST fått vesentlige gevinster av prosjektutredninga sammen med NTNU. Vi har sett at det er mulig å realisere et byggeprosjekt for HiST på "rett side av elva". Vi har kommet nærmere viktige sentrale samarbeidpartnere i regionen. Vi har fått økt oppmerksomhet om HiSTs behov og svake økonomi blant politikere regionalt og sentralt. Vi er blitt et tema for næringslivet i byen. Vi har fått utredet alternative gjennomføringsstrategier for et byggeprosjekt, og vi har fått prekvalifisert to aktuelle private partnere.

Det vi har tapt er ca. ett år i tid og mulige faglige merverdier som NTNU-vedtaket nå stenger for.

Fremdeles er vår egen argumentasjon for samlokalisering like gyldig som før 2020-prosjektet startet.

### **Videre arbeid**

Høgskolestyrets vedtak 3. mai innebærer at høgskolestyret holder fast på den vedtatte utbyggingsstrategien om overgang fra dagens 6-campusløsning til en 1-campusløsning. Høgskoleledelsen vil i tråd med vedtaket vurdere om det er hensiktsmessig å fortsette det organisatoriske samarbeidet med NTNU. Forutsetningen for videre samarbeid er:

- At samarbeidet ikke medfører at HiSTs utbyggingsprosjekt blir forsinket
- At samarbeidet gir en styrket forhandlingsposisjon overfor privat partner
- At det gir en mer effektiv prosjektgjennomføring

Høgskoleledelsen vil arbeide for å få fortgang i arbeidet med valg av privat partner. Parallelt har høgskolen sonderinger med eiere av de lokaliseringalternativene for HiST som er beskrevet i 2020-rapporten. Først når privat partner er valgt og høgskolen har gjennomført samspillsfasen med partneren (konkret lokalisering og utforming skjer i denne fasen), vil vi kjenne utbyggingsmodell og kostnader og kunne ta stilling til om prosjektet er gjennomførbart. Det arbeides med å lage en tidsplan for prosjektet ut fra de nye rammevilkårene. Fordi det som ledd i prosessen skal gjennomføres et pålagt kvalitetssikringsprosjekt (KS1) som departementet har varslet trolig må være felles for NTNU og HiST, er det vanskelig å si når den endelige beslutningen om prosjektet kan tas. Forhåpentligvis høsten 2007.

Prosjektet er av en slik størrelse at det må godkjennes i Stortinget. Forutsetningen for rask behandling i Stortinget er at prosjektet holder seg innenfor eksisterende husleieramme eller marginalt over. Alternativt må vi stille oss bak i en lang bevilgningskø.

Trondheim, 31. mai 2006

Torunn Klemp og Ole Brønmo